

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 19. Superbiam vitandi varia Motiva.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

Angelus, vel imago, vel filius Dei, non vocatus est, sed homo? quoniam illic naturæ sublimitas plures in impietatem coniecisset: hic verò tenuitas, & humilitas, securitatem præstat. Dicitur est homini: *pulvis es, & in pulverem reverteris*. Gen. 3. 19. Sylveira c. 20. in Matth. 11. Luc. 10.

Fecit lutum ex spato. Joan. 9. 6. Superbia cœcitas lutò humanæ terminationis exterminatur. Vidisti pelagus horribiliter infremens, cum undis tumescit? Circa ripæ arenam tota ejus superbia submittitur. Superbo affectui obijce propriæ infirmitatis arenam. Escobar. t. 1. Mir. Chr. l. 3. Sect. 1. Obf. 4.

Sicut mare, dum undis erigitur, veniens ad arenam confringitur: sic spiritus, dum in superbia elevatur, consideratâ suâ miserâ dissipatur. S. Bonaventura l. 93. Dom. 5. Pent.

§. XIX.

Superbiam vitandi motiva alia.

Mirabiles elationes maris. Pf. 92. 4. q. d. mirandum sanè est, aquam, elementum adeò grave, tantillo turbine in altum librari, & centrum suum deferere. At multò mirabilis est, hominem, qui non nisi è terra compositus, quæ longè aquâ est gravior, exiguò honoris, & gloriolæ, ventulò, ad nubes usque sustolli. Beseus D. 3. Adv.

Exaltare, qui judicas terram; reddere tributionem superbis. Pfal. 93. 2. Superbia est regina vitiorum; & eâ debellatâ universitas vitiorum debellata erit. Bellarminus hic.

Tu ergo fili hominis, assume super Tyrum lamentum &c. Ezech. 27. 2. Ille revera utiliter plangit; ille planctum rationabilem levat super regem Tyri; qui contritò corde, & humili spiritu, scrutatur, & perpendit, quid sibi faciendum sit pulveri & cineri; cum ille summus angelus, tam sapiens, tam speciosus, ita terribiliter projectus sit: pro eo, quòd Creatori suo subditus esse noluit; tamque vilis, tam fatuus, tam deformis, sit effectus; ut juxta veritatem Propheticam: omnes, qui viderint eum, obstupescant super eo. Rupertus l. 2. c. 1. de Victoria Verbi Dei. Nè sibi existimet parci superbia dura mortalium; de superbiorum supplicio terrenda est Angelorum. S. August. tr. 15. in Joan. Consideret homo, quid elatus in terra mereatur, si & prælatus Angelis Angelus in cœlo prosternitur. S. Gregor. mor. l. 32. c. 18.

§. XX.

Superbiorum malitia, & actus.

Num. 1.

Vult esse solus.

Faciunt hominem ad imaginem, & similitudinem nostram. Gen. 1. 26. Arguit locus iste hominum superbiam, qui nolunt sibi similem, aut æqualem, habere: qui, si vident vicinum crescere; non solum invident, sed deturbant elevatum, si possunt. Ramirez in Apoc. 2. ep. 4.

Salva me ex ore leonis, & à cornibus unicornium humilitatem meam. Pf. 21. 22. Superbi similes unicornibus, qui nunquam

gregatim, sed singulatim evagantur. S. August. hic: à sublimitatibus superbiorum, se singulariter erigentium, confortesque non ferentium, salvam fac humilitatem meam. De hoc grege fuit Antiochus rex, de quo Pfal. 79. 4. *singularis ferus* &c. Lyran. *ferus*, propter savitiam; *singularis* ob arrogantiam. Mendoza in 1. Reg. 12. 6.

Singularis servus depastus est eam. Pf. 79. 14. S. August. hic: ipse aper, qui devastavit eam, singularis ferus: quia superbus: hoc enim dicit omnis superbus, ego sum, ego sum, & nemo.

Erraverunt in solitudine in inaquoso; viam civitatis habitaculi non invenerunt. Pf. 106. 4. Solitudo hæc superbiorum est: quia solos se reputant, solos appetunt reputari. Litteratus est; odit socium: altus in negotiis secularibus; neminem vellet sibi similem inveniri: fortis est, aut formosus; ea ei parem, & contabescit. Solitarius est; sed erroneus S. Bernardus l. de nimia fallacia præsentis vitæ.

Onager solitarius sibi. Of. 8. 9. Qui se solum præ aliis putat excellere, hominem exiit; & fit ferus solitarius onager. Sylveira in Apoc. 2. 1.

Superbi dicuntur propter superandi desiderium. S. Bonaventura in Pf. 118.

Num. 2.

Superbus spernit reliquos.

Fuit Moyses vir magnus valde in terra Egypti coram servis Pharaonis, & omni populo. Ex. 11. 3. Sed magnusne etiam coram Pharaone? Oleaster: reges neminem magnum arbitrantur, nisi seipos. Sennacherib 4. Reg. 18. 19. *loquimini Izechia: hæc dicit rex magnus*. Velloso in Judith. 5. 3. Paræn. 6.

Dicite mihi, quis sit populus iste? Judith. 5. 3. Superbia hominum contemprix. Id. ib.

Lex Persarum Esth. 4. 11. nè quis regem adeat nisi accitus. Rupertus l. 8. de vict. verbi c. 10. hoc venerat ex nimia ventositate miseræ vanitatis; ut rex magni imperii plus quam homo putaretur habere aliquid; nè vilior fieret ex usu visionis publicæ. Id.

Vani sunt omnes homines &c. Sap. 13. 1. Cultores idolorum sunt omnes superbi; qui nihil, nisi quod ipsi faciunt, reputant; aliorum autem omnia facta, aut dicta, vilificant, & contemnunt: quidam adorant idolum aureum sapientiæ suæ; alii idolum argenteum eloquentiæ suæ. Hugo Card. hic.

Num. 3.

Superbiorum varii alii actus.

Hoc nunc os ex ossibus meis. Gen. 2. 23. Videtur è contratio dicere debuisse; hæc nunc ossa ex osse meo: nam, ut sacer textus narrat, Adam ex suis nonnisi unicum costam ad construendam Evam contulit v. 21.

Humanum aliquid passus; plus sibi, quam erogaverat, arrogavit. Did. Niss. D. 5. Pent.

Os eorum locutum est superbiam. Pf. 16. 10. Bene dixit tantum ore, non etiam corde, hœcui sunt: quia sceleratorum mos est; illa frequentè sermone defendere, quæ noscuntur, conscientia teste, damnare. Cassiodorus hic.

Sedebo